

VÄRDEBESKRIVNING

Område av riksintresse för naturvård i Dalarnas län

Datum: 2004-01-09

Områdesnummer: NRO 20 143

Områdesnamn: Grunufлот

Kommun: (2034)

Kartblad: 14E NO, 14F NV

Area: 2540 ha, varav 2500 ha land och 40 ha vatten.

Naturgeografisk region: 30a Norrlands vågiga bergkullterräng med mellanboreala skogsområden.

Agrara kulturlandskapsregioner: Södra Norrlands och norra Svealands skogsbygder.

Landskapsformer: Bergkullslätt

Riksvärde:

Myrkomplex	Mosse av nordlig typ	
	Topogent kärr	
	Sumpskog	
	Sträng-flarckärr	
	Fauna	

Värdeomdöme: Grunufлот är i huvudsak ett orört myrkomplex med flera olika myrtyper som är av värde både genom storleken och den representativa utformningen. Sumpskog, topogent kärr, mosse av nordlig typ och strängflarckärr kan nämnas bland ingående myrtyper. Tillgången på tjärnar och stora blöta myrtytor skapar förutsättningar för ett rikt fågelliv. Smärre partier med rik flora förekommer. Granån har höga värden för fiskfaunan.

Huvudkriterier: A, B, D

Stödskriterier: Storlek, mångformighet, naturlighet, kontinuitet, representativitet, funktion – betydelse för flora och fauna.

Förutsättningar för bevarande: Bevarandet av våtmarkens värde kräver att områdets hydrologi skyddas mot dränering, vattenreglering, dämning och torvtäkt. Avverkning av sumpskogar, skogar på fastmarksholmar och i kantzon bör ej utföras.

Säkerställande:

Områdets huvuddrag: Grunufлот ligger i den flacka norra delen av Siljansringens granitkupol. Detta stora myrkomplex omfattar förutom den centrala myren Grunufлот även Blästmyren, Storflot och Snyggflot. De västligaste delarna dräneras västerut genom Enån till Orsajön. Till övervägande del utgör myrkomplexet dock Granåns avrinningsområde och dräneras därigenom norrut till Skattungen. Ett fåtal tjärnar finns i området varav den största, Granåtjärnen, troligen är sänkt.

Terrängen präglas av drumlinisering, dvs. långsträckta moränryggar som splittrar upp myrmarken i mindre myrar med olika miljöförhållanden. Hela komplexet byggs upp av fyra enheter: skogsklädda moränryggar, trädrika rismossar, öppna mossar och i regel mycket blöta kärr. Därtill kommer myrbäckar och tjärnar.

Stora, mycket blöta lösbottekärr, utgör ett markant inslag. Dessa är av svagt sluttande strängtyp med pors och trådstarr som karaktärsarter i strängarna, medan vitstarr och vitag är typiska i lösbottenflarkarna. Lösbottekärrarna omges ofta av mjukmattekärr med t ex flaskstarr och kallgräs. Mindre myrflikar är av typen fastmattekärr, stundtals artrikare med gräsull, snip och ängsnycklar.

Mossarna är av plan eller svagt sluttande-välvd typ med oftast ett utvecklat trädskikt av tall. De öppna rismossarna är nästan uteslutande av fuscumtyp med mycket hjortron. Norr om Stajsåsen finns en vackert utbildad lavrismosse.

Skogen i området domineras av tall. Gran förekommer främst i vissa sumpskogar. Där och längs bäckarna ökar lövinslaget som i vissa fall bildar små bestånd.

I länets myrfågelinventering har Grunufлот fått ett högt till mycket högt värde. Ett stort antal vadare samt trana och smålom anges häcka här.

Ett antal små och gamla diken finns i kantområdena. Granåtjärnen har sänkts. I norr har myren uppodlats men i huvudsak är myren orörd.

Anmärkningar: VMI-id: 14F5A03. Området ingår i länets våtmarksinventering samt i myrskyddsplanen. I myrens kantområden finns flera äldre grunda diken.

Referenser:

Länsstyrelsen Kopparbergs län, 1990. Våtmarker i Kopparbergs län, Miljövårdsenheten 1990:2.

Naturvårdsverket, 1994. Myrskyddsplan för Sverige.

Länsstyrelsen i Kopparbergs län, 1988: *Naturvårdsprogram för Kopparbergs län*.